

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou navrhuje Řecká republika zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2011 o vyrovnávacích platbách uhrazených ELGA během let 2008 a 2009 (oznámeno pod číslem K(2011) 7260 final.

Ve svém prvním žalobním důvodu směřujícím ke zrušení žalobkyně tvrdí, že Evropská komise nesprávným způsobem vyložila a uplatnila čl. 107 odst. 1 a článek 108 SFEU ve spojení s ustanoveními zákona č. 1790/1988⁽¹⁾, kterými se ELGA řídí a že nesprávně posoudila skutkové okolnosti, protože všechny platby týkající se roku 2009 (415 019 452 euro) byly legitimními náhradami za škody v zemědělské výrobě a na dobytku, které vznikly v letech 2007 a 2008 z důvodu špatných klimatických podmínek, tedy škoda, kterou ELGA, jako pojišťovací orgán *sui generis* byl povinen nahradit na základě povinného pojištění zemědělské výroby.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně uvádí nesprávné posouzení skutkových okolností a porušení formálních procesních náležitostí tím, že Evropská komise nesprávně posoudila skutkové okolnosti a na základě nesprávného nebo nedostatečného odůvodnění přijala závěr, že platby týkající se roku 2009 představují protiprávní státní podporu v rozsahu, v němž nejsou odůvodněny povahou a strukturou povinného pojištění ELGA, představují finanční výhodu pro příjemce, ohrožují hospodářskou soutěž a ovlivňují obchod mezi členskými státy.

Ve svém třetím žalobním důvodu žalobkyně uvádí nesprávný výklad a použití článků 107 a 108 SFEU, jakož i porušení formálních procesních náležitostí tím, že Evropská komise protiprávně a v každém případě bez dostatečného odůvodnění započítala do částek určených ke vrácení z důvodu protiprávní státní podpory částku 186 011 000,60 euro odpovídající platbám z povinného pojištění zaplacených samotnými zemědělci v letech 2008 a 2009 z důvodu povinného pojištění ELGA, které nepředstavovaly protiprávní státní podporu, ale soukromé zdroje takové povahy, že tato částka měla být odečtena z konečné částky, která má být vrácena.

Ve svém čtvrtém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Evropská komise vycházela z nesprávného výkladu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a z nesprávného uplatnění prostoru pro uvážení, kterým disponuje v oblasti státní podpory, protože platby týkající se roku 2009 se v každém případě měly považovat za platby slučitelné se společným trhem z důvodu zjevné závažného narušení všech odvětví řeckého hospodářství a vstup v platnost ustanovení primárního práva EU nemůže záviset na vstupu v platnost sdělení Evropské komise, jakým je dočasný rámec Společenství.

Ve svém pátém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Evropská komise napadeným rozhodnutím v každém případě porušila článek 39 SFEU, čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a článek 296 SFEU, jakož i obecné zásady rovného zacházení, proporcionality, legitimního očekávání, hospodářské svobody a pravidla hospodářské soutěže z důvodu neoprávněné a neodůvodněné výjimky a nesprávného uplatnění dočasného rámce Společenství platného od 17. prosince 2008 na podniky činné v prvotní zemědělské výrobě, tak jak byl uplatnitelný na všechny ostatní podniky ve všech ostatních oblastech hospodářství Společenství.

Ve svém šestém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Evropská komise v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudila a vypočetla částky ke vrácení, protože neodpočetla podporu *de minimis* stanovenou v nařízeních č. 1860/2004⁽²⁾ a č. 1535/2007⁽³⁾ o použití článků 107 a 108 SFEU na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví.

Ve svém sedmém žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že Evropská komise z důvodu nesprávného výkladu a uplatnění pokynů týkajících se státní podpory v zemědělském a lesnickém odvětví a z důvodu nesprávného použití prostoru pro uvážení, kterým disponuje, zastávala názor, vyjádřený v nesprávném a rozporném odůvodnění, že vyrovnávací platby za rok 2008 zaplacené za ztráty v zemědělské výrobě způsobené medvědy a jejichž objem podpory byl 100 % jsou slučitelné s vnitřním trhem pouze ve výši 80 %.

⁽¹⁾ Zákon č. 1790/1988 o organizaci a fungování řeckého subjektu pro zemědělská pojištění a jiných ustanoveních (FEK A 134/20.6.1988)

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a v odvětví rybolovu

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu *de minimis* v produkčním odvětví zemědělských produktů.

Žaloba podaná dne 10. února 2012 — Planet v. Komise

(Věc T-59/12)

(2012/C 118/45)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PLANET A.E. Anonimi Etairia parochis symvoulef-tikon ypiresion (akciová společnost poskytující poradenské služby) (Atény, Řecko) (zástupce: B. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že skutečnost, že Komise opožděně uhradila poslední splátku v rámci financování žalobkyně v souvislosti se smlouvou týkající se projektu „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laborantova)“, jejíž výše činila 20 665,17 eur, představuje porušení jejích povinností a uložil Komisi, aby uhradila žalobkyni částku 20 665,17 eur, která představuje částku výdajů vynaložených žalobkyní ve čtvrtém referenčním období projektu Laborantova, navýšenou o úroky za období od 12. října 2011;
- rozhodl, že žalobkyně není povinna uhradit Komisi zálohu ve výši 39 657,30 eur za období P4 projektu Laborantova;
- uložil Komisi, aby uhradila žalobkyni částku 30 000,00 eur jakožto náhradu újmy způsobené na dobré pověsti žalobkyně tím, že Komise porušila její obchodní tajemství, navýšenou o kompenzační úroky za období od 6. října 2011 do vynesení rozsudku v této věci a úroky z prodlení za období od vynesení tohoto rozsudku do úplného zaplacení uvedené částky;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

První žalobní důvod vycházející z odpovědnosti Komise vyplývající ze smlouvy č. 035262 za provedení projektu „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laborantova)“ ve smyslu článku 272 SFEU. Žalobkyně tvrdí zvláště, že přestože zcela a náležitě splnila své smluvní povinnosti, Komise bez jakéhokoliv odůvodnění a v rozporu s podmínkami výše uvedené smlouvy a zásady dobré víry, odmítla uhradit výdaje za období P4 a zastavila platby v její prospěch. Proto žalobkyně tvrdí, že Komise je povinna jí uhradit částku 20 665,17 eur navýšenou o úroky stanovené v doložce II 28 odst. 7 přílohy II smlouvy za období od 12. října 2011 a že Komise není oprávněna žádat Planet, aby uhradila zálohu ve výši 39 657,30 eur za období P4.

Druhý žalobní důvod vycházející z mimosmluvní odpovědnosti Komise podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU. Žalobkyně tvrdí zvláště, že tím, že Komise sdělila koordinátorovi projektu, že existuje finanční audit týkající se žalobkyně, porušila pravidla o ochraně obchodního tajemství a v důsledku toho porušila dobrou pověst žalobkyně. Proto žalobkyně žádá o náhradu nemajetkové újmy, která jí tím byla způsobena, navýšené o úroky (kompenzační úroky za období ode dne, kdy došlo k protiprávnímu sdělení auditu až do vynesení rozsudku v této věci a až do úplné náhrady újmy) a náhradu majetkové újmy, která jí byla způsobena takovým protiprávním jednáním Komise.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. února 2012 Guido Strackem proti usnesení vydanému dne 7. prosince 2011 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-44/05, RENV, Strack v. Komise

(Věc T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Guido Strack (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v celém rozsahu usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) vydané dne 7. prosince 2011 ve věci F-44/05 RENV;

- uložil žalované — v souladu s návrhem, který žalobce podal v bodě 1 pod označením A.4. svého podání ze dne 21. února 2011 v řízení ve věci F-44/05 RENV a které odůvodnil v bodech 78 až 85 uvedeného podání — zaplacení náhrady škody žalobci z titulu příliš dlouhé délky soudního řízení podle článku 6 EÚLP ve výši minimálně 2 500 eur;

- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů tohoto kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku: Porušení práva na zákonného soudce, čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a čl. 4 odst. 4 přílohy I statutu Soudního dvora Evropské unie.

Navrhovatel v této souvislosti namítá, že řízení bylo nejprve přiděleno jinému senátu Soudu pro veřejnou službu a pro později provedené opětovné přidělení chybí nezbytný právní základ.